

мірний і топологічно однорідний, є топологічною групою? Якщо опустити умову скінченновимірності, то контрприкладом може служити гільбертів куб $Q = \prod_{i=1}^{\infty} [0, 1]_i$ з операцією

$$((x_i)_{i=1}^{\infty})((y_i)_{i=1}^{\infty}) = (\min\{x_i, y_i\})_{i=1}^{\infty}$$

/топологічна однорідність Q показана в [9]/.

Список літератури

1. Koch R. J., Wallace A. D. Notes on inverse semigroups // *Per. roumaine math. pures et appl.*, 1964. - V. 9. - N1. - P. 19-24.
2. Федорчук В. В. О некоторых геометрических свойствах ковариантных функторов // *Успехи математ. наук*, 1984. - Т. 39. - Вып. 5. - С. 169-208.
3. Клифф А., Престон Г. Алгебраическая теория полугрупп. Т. I. - М.: Мир, 1972.
4. Борсук К. Теория ретрактов. - М.: Мир, 1971.
5. Дольд А. Лекции по алгебраической топологии. - М.: Мир, 1976.
6. Engelking R. Dimension theory. - Warszawa: PWN.
7. Bestvina M. Characterizing k -dimensional universal Menger compacta // *Memoirs of the AMS*, 1988. - N 380. - 110 p.
8. Дранишников А. Н. Универсальные менгеровские компакты и универсальные отображения // *Математ. сб.*, 1986. - Т. 129. - № 1. - С. 121-139.
9. Чепмен Т. Лекции о Q -многообразиях. - М.: Мир, 1981.

УДК 512.64

В. Р. Зеліско

ПРИПУСТИМА ФАКТОРИЗАЦІЯ І ЕКВІВАЛЕНТНІСТЬ СИМЕТРИЧНИХ МАТРИЦЬ НАД КІЛЬЦЕМ МНОГОЧЛЕНІВ З ІНВОЛЮЦІЄЮ

Основи теорії розкладності многочленних матриць на множини закладені в [1]. Проте в теорії лінійних стаціонарних систем та ін-

ших прикладних задачах безпосередньо використовуються факторизації симетричних матриць над кільцями многочленів з комплексними і дійсними коефіцієнтами [2; 3]. У цьому зв'язку в даній роботі досліджуються питання факторизації симетричних матриць над кільцями многочленів $\mathcal{C}[x]$ і $\mathcal{R}[x]$ з інволюцією. Для зручності збережемо термінологію і позначення, наведені в [1; 2; 4].

Інволюція в комутативному кільці $\mathcal{A}$ - це операція ∇ така, що для довільних елементів $a, b \in \mathcal{A}$ мають місце рівності

$$(a+b)^\nabla = a^\nabla + b^\nabla, (ab)^\nabla = a^\nabla b^\nabla, ((a^\nabla)^\nabla = a.$$

Як доведено в [2], інволюцію в кільці $\mathcal{C}[x]$ можна визначити такими попарно різними способами:

$$(\sum a_k x^k)^\nabla = \sum \bar{a}_k (-x)^k; \quad (\alpha)$$

$$(\sum a_k x^k)^\nabla = \sum a_k (-x)^k; \quad (\beta)$$

$$(\sum a_k x^k)^\nabla = \sum a_k x^k. \quad (\gamma)$$

Для матриці $A(x) \in M_n(\mathcal{C}[x])$ інволюція

$$A(x)^\nabla = \|a_{ij}(x)\|^\nabla = \|a_{ji}(x)^\nabla\|.$$

Матрицю $A(x)$ називатимемо симетричною, якщо $A(x)^\nabla = A(x)$.

Основна мета даної роботи - пошук необхідних і достатніх умов для можливості зображення симетричної многочленної матриці у вигляді

$$A(x) = B(x) C(x) B(x)^\nabla, \quad /1/$$

де $B(x)$ - регулярна матриця; $C(x) = C(x)^\nabla$ - симетрична матриця, а також побудова самої факторизації /1/.

Важливим є дослідження питання про можливість регуляризації деяких многочленних матриць, а тому розглянемо його докладніше. Многочленну матрицю $A(x)$ називатимемо регулярною, якщо в її запису у вигляді матричного многочлена $A(x) = \sum_{i=0}^m A_i x^i$ старший коефіцієнт A_m - невироджена матриця, тобто $\det A_m \neq 0$. Будемо говорити, що многочленна матриця $A(x)$ регуляризується справа, якщо

існує обернена над $\mathbb{C}(x)$ матриця $R(x)$ така, що $A(x)R(x)$ - регулярна матриця.

Щоб визначити умови регуляризації многочленних матриць, скористаємось результатами, наведеними в [1; 4].

Значенням многочленної матриці $G(x)$ на системі коренів многочлена $\psi(x) = (x - \alpha_1)^{k_1} \dots (x - \alpha_m)^{k_m}$ називають числову матрицю

$$M_{G(x)}(\psi) = \begin{pmatrix} H_1 \\ \vdots \\ H_m \end{pmatrix}, \quad H_i = \begin{pmatrix} G(\alpha_i) \\ G'(\alpha_i) \\ \vdots \\ G^{(k_i-1)}(\alpha_i) \end{pmatrix},$$

де $G^{(j)}(x)$ - похідні порядку j від матриці $G(x)$;
 $i = \overline{1, m}$; $j = \overline{1, k_i - 1}$.

Нехай $\Phi(x) = \text{diag}(\psi_1(x), \dots, \psi_n(x))$, $G(x)$ - многочленна матриця, рядки якої позначимо $g_1(x), \dots, g_n(x)$. Значенням многочленної матриці $G(x)$ на системі коренів елементів матриці $\Phi(x)$ називається матриця вигляду

$$M_{G(x)}(\Phi) = \begin{pmatrix} M_{g_1(x)}(\psi_1) \\ \vdots \\ M_{g_n(x)}(\psi_n) \end{pmatrix}, \quad |2|$$

де рядки $M_{g_i(x)}(\psi_i)$ відсутні, якщо ψ_i - многочлени нульового степеня.

Наприклад, відомо [5], що для кожної многочленної матриці $A(x)$ існують обернені над $\mathbb{C}[x]$ матриці $P(x)$ і $Q(x)$ такі, що

$$P(x)A(x)Q(x) = \text{diag}(\varepsilon_1(x), \dots, \varepsilon_n(x)), \quad |3|$$

де $\varepsilon_i(x) \mid \varepsilon_{i+1}(x)$, $i = \overline{1, n-1}$.

Матрицю $S_A = \text{diag}(\varepsilon_1(x), \dots, \varepsilon_n(x))$ називають канонічною діагональною формою матриці $A(x)$ або її формою Сміта.

З даних, наведених у [1; 4], видно, що многочленна матриця $A(x)$, для якої $\deg \det A(x) = n\tau$, регуляризується справа тоді і тільки тоді, коли

$$\det M_{P(x) \parallel E, Ex, \dots, Ex^{z-1} \parallel} (S_A) \neq 0$$

для довільної оберненої матриці $P(x)$ із [3].

Нехай $A(x) = \sum_{i=0}^m A_i x^i$ - деяка симетрична в розумінні однієї із введених раніше інволюцій у $\mathcal{C}[x]$ многочленна матриця степеня $m \geq 2$. Припустимо, що форму Сміта матриці $A(x)$ можна зобразити у вигляді

$$S_A = \Phi(x) D(x) \Phi(x)^{\nabla}, \quad /4/$$

де $\Phi(x) = \text{diag}(\varphi_1(x), \dots, \varphi_n(x))$; $\varphi_i(x) \mid \varphi_{i+1}(x)$;
 $\sum_{i=1}^n \deg \varphi_i = n\tau$; $D(x) = \text{diag}(d_1(x), \dots, d_n(x))$;
 $d_i(x) \mid d_{i+1}(x)$; $i = 1, n-1$.

Відомо [2], що умова /4/ виконується тоді, коли кожний інваріантний множник $\varepsilon_i(x)$ матриці S_A або не має коренів на множині ∇ -нерухомих точок Γ , або має їх, але кратність кожного такого кореня парна. Множина Γ визначена для кожного типу інволюцій. Так, у разі інволюції (α) множина Γ - уявна вісь $\text{Re } x = 0$, у разі інволюції (β) - це початок координат $x = 0$, а в разі інволюції (γ) - $\Gamma = \mathcal{C}$ - уся комплексна площина.

Означення. Зображення симетричної многочленною матриці у вигляді

$$A(x) = B(x) C(x) B(x)^{\nabla}, \quad /5/$$

де $B(x)$ - регулярна матриця степеня $z \geq 1$ з формою Сміта $S_B = \Phi(x)$; $C(x) = C(x)^{\nabla}$ - деяка симетрична многочленна

матриця з формою Сміта $S_\rho = D(x)$, називається припустимою факторизацією матриці $A(x)$, паралельною факторизації /4/ її форми Сміта S_A , тобто факторизація /5/ припустима тоді, коли форма Сміта многочленної матриці дорівнює добутку форми Сміта її співмножників.

Теорема I. Для симетричної многочленної матриці $A(x)$ має місце припустима факторизація /5/, паралельна факторизації /4/ її форми Сміта S_A тоді і тільки тоді, коли

$$\det M_{P(x) \| E, Ex, \dots, Ex^{z-1} \|} (\Phi) \neq 0, \quad /6/$$

де $P(x)$ - довільна матриця із /3/.

Доведення. Необхідність: Якщо для матриці $A(x)$ має місце факторизація /5/, паралельна факторизації /4/ її форми Сміта S_A , то це означає, що матриця $A(x)$ має лівий регулярний множник

$B(x)$ степеня z , причому $S_A = S_B S_{CB}^\vee$, а тому згідно з результатами з [4; 6] виконується умова /6/.

Достатність: Нехай для форми Сміта многочленної матриці $A(x)$ має місце факторизація /4/. Тоді

$$A(x) = P^{-1}(x) \Phi(x) D(x) \Phi(x)^\vee Q^{-1}(x). \quad /7/$$

Оскільки $P(x)$ і $Q(x)$ - обернені над $\mathcal{C}[x]$ матриці, то існує обернена над $\mathcal{C}[x]$ матриця $S(x)$ така, що $P(x)^\vee = Q(x) S(x)$, а саме: $S(x) = Q^{-1}(x) P(x)^\vee$. Для матриці $S(x)$ існує обернена над $\mathcal{C}[x]$ матриця $H(x)$, така, що

$$H(x) \Phi(x)^\vee = \Phi(x)^\vee S(x), \quad /8/$$

причому матриця $H(x)$ не обов'язково многочленна, тобто її елементами можуть бути раціональні функції від x .

Із (7) і (8) дістаємо

$$A(x) = P^{-1}(x) \Phi(x) D(x) H(x) \Phi(x)^\vee (P(x)^\vee)^{-1}.$$

Звідси, урахувавши очевидну рівність $(P(x)^{\nabla})^{-1} = P^{-1}(x)^{\nabla}$, дістаємо

$$A(x) = P^{-1}(x) \Phi(x) D(x) H(x) \Phi(x)^{\nabla} P^{-1}(x)^{\nabla}. \quad /9/$$

Покажемо, що $D(x) H(x)$ - многочленна матриця. Ураховуючи рівність /8/, бачимо, що $D(x) H(x) = \Phi(x)^{\nabla} S(x) (\Phi(x))^{-1}$. Оскільки $S(x)$ - многочленна матриця і в матриці $\Phi(x)^{\nabla}$ елементи задовольняють умову $\psi_i(x)^{\nabla} \mid \psi_{i+1}(x)^{\nabla}$, то в матриці $H' = D(x) H(x)$ при $i \geq j$ усі елементи h'_{ij} - многочлени. Із рівності /9/, урахувавши, що $A(x) = A(x)^{\nabla}$ - симетрична матриця і $\det P^{-1}(x) \Phi(x) \neq 0$, випливає таке: $D(x) H(x)$ - симетрична матриця, а тому елементи матриці $D(x) H(x)$ є многочленами при $i \leq j$.

Умова /6/ означає, що матриця $P^{-1}(x) \Phi(x)$ регуляризується справа, тобто існує обернена над $\mathbb{C}[x]$ матриця $R(x)$ така, що $P^{-1}(x) \Phi(x) R(x) = B(x)$ - регулярна многочленна матриця степеня $2z$ з формою Сміта $\Phi(x)$. Тоді з /9/ дістаємо

$$A(x) = B(x) R^{-1}(x) D(x) H(x) R^{-1}(x)^{\nabla} B(x)^{\nabla}. \quad /10/$$

Нехай $R^{-1}(x) D(x) H(x) R^{-1}(x)^{\nabla} = C(x)$. Оскільки $D(x) H(x)$ - симетрична многочленна матриця, то $C(x) = C(x)^{\nabla}$ - многочленна матриця з формою Сміта $D(x)$, тобто доведено існування припустимої факторизації для $A(x)$, паралельної факторизації /4/. Отже, теорему I доведено.

Наслідок I. Нехай $A(x)$ - регулярна симетрична многочленна матриця степеня $m = 2z$, форму Сміта якої можна подати у вигляді

$$S_A = \Phi(x) I \Phi(x)^{\nabla}, \quad /11/$$

де $\Phi(x) = \text{diag}(\psi_1(x), \dots, \psi_n(x), \psi_i(x) \mid \psi_{i+1}(x), \dots, \psi_{n-1}(x))$,
 $i = 1, n-1$, $I = \text{diag}(\pm 1, \dots, \pm 1)$.

Для матриці $A(x)$ має місце припустима факторизація

$$A(x) = B(x) C B(x)^T, \quad C = C^T,$$

паралельна факторизації /II/ тоді і тільки тоді, коли виконується умова /6/, де $\Phi(x)$ - матриця з /II/.

Многочленну матрицю $A(x) = \sum_{i=0}^n A_i x^i$ називають унітальною, якщо $A_m = E$ - одинична матриця. Ураховуючи результати з [1; 7], дістаємо таку теорему.

Теорема 2. У припустимій факторизації /5/ многочленної матриці $A(x)$, паралельної факторизації /4/, унітальний множник $B(x)$ єдиний із формою Сміта $\Phi(x)$.

З [1; 4] легко побачити, що за умов теорем 1 і 2 коефіцієнти многочленної матриці $B(x) = E x^z - B_1 x^{z-1} - \dots - B_r$ можна знайти за формулою

$$\begin{pmatrix} B_r \\ \vdots \\ B_1 \end{pmatrix} = \left(M_{P(x)} \| E, E x, \dots, E x^{z-1} \|^{(\Phi)} \right)^{-1} M_{P(x)} x^z {}^{(\Phi)} /12/$$

Зауважимо, що коли $A(x)$ - дійсна симетрична многочленна матриця, для якої інволюції (α) і (β) , очевидно, збігаються, то, враховуючи результати, наведені в [4], бачимо, що коли у факторизації /4/ всі елементи з $R[x]$, то умова /6/ є необхідною і достатньою умовою факторизації /5/, де

$$B(x), C(x) \in M_n(R[x]).$$

Наслідок 2. Із теорем 1 і 2 при $z = 1$ на підставі узагальненої теореми Безу [5] дістанемо необхідні й достатні умови існування розв'язку матричного рівняння

$$X^m A_m + X^{m-1} A_{m-1} + \dots + X A_1 + A_0 = 0 \quad /13/$$

у таких випадках: 1/ усі матриці A_{2k} ермітові, а всі A_{2k+1} - антиермітові, що відповідає інволюції (α) матриці $A(x)$;

2/ усі матриці A_{2k} симетричні, а всі A_{2k+1} - кососиметричні /інволюція (β) /; 3/ усі матриці симетричні /інволюція (γ) /.

Матриця $X = B$, яка є розв'язком рівняння /13/, єдина із жордановою формою, що визначається діагональним дільником $\phi(x)$ форми Сміта, яка відповідає рівнянню /13/ многочленної матриці

$A(x)$. Щоб знайти цей розв'язок, можна використати формулу /12/ при $\gamma = I$. Зауважимо, що коли B - розв'язок рівняння /13/, то матриця B^∇ - розв'язок рівняння

$$A_m X^m + A_{m-1} X^{m-1} + \dots + A_1 X + A_0 = 0$$

за таких самих умов, що накладені на коефіцієнти A_i .

Покажемо, що для регулярних симетричних многочленних матриць узагальнюються результати робіт [5; 8], які стосуються строгої еквівалентності та конгруентності матриць. Нехай $A(x)$ і $B(x)$ - регулярні многочленні матриці степеня m . Якщо для $A(x)$ і

$B(x)$ існують обернені над $\mathbb{C}$ матриці P і Q , тобто

$P, Q \in GL_n(\mathbb{C})$, такі, що $B(x) = PA(x)Q$, то матриці $A(x)$ і $B(x)$ називаються строго еквівалентними. Якщо

ж для матриць $A(x)$ і $B(x)$ існує обернена над $\mathbb{C}$ матриця T така, що $B(x) = T^\nabla A(x)T$, де ∇ - інволюція в кільці

$\mathbb{C}(x)$, задана одним із розглянутих раніше трьох способів, то многочленні матриці $A(x)$ і $B(x)$ називаються конгруентними. Очевидно, що кожна пара конгруентних матриць є парою строго еквівалентних матриць. Обернене твердження неправильне, але має місце такий результат.

Теорема 3. Якщо регулярні симетричні многочленні матриці $A(x)$ і $B(x)$ строго еквівалентні, то вони конгруентні.

Доведення. Нехай має місце рівність

$$B(x) = PA(x)Q \quad /14/$$

за деяких $P, Q \in GL_n(\mathbb{C})$; $B(x)^\nabla = B(x)$ та $A(x)^\nabla = A(x)$.

Тоді $B(x)^\nabla = Q^\nabla A(x)^\nabla P^\nabla$, враховуючи симетричність матриць $A(x)$, $B(x)$, дістаємо

$$B(x) = Q^\nabla A(x) P^\nabla. \quad /15/$$

Із /14/ і /15/ знаходимо

$$A(x) Q P^{\nabla^{-1}} = P^{-1} Q^\nabla A(x). \quad /16/$$

Позначивши U матрицю $Q P^{\nabla^{-1}}$, рівність /16/ запишемо так:

$$A(x) U = U^\nabla A(x). \quad /17/$$

Із рівності /17/ дістаємо:

$$A(x) U^\kappa = (U^\nabla)^\kappa A(x), \quad \kappa \in \mathbb{N}.$$

Отже,

$$A(x) S = S^\nabla A(x), \quad /18/$$

де $S = f(U)$: $f(x)$ - довільний многочлен із $\mathbb{C}[x]$.

Виберемо $f(x)$ так, щоб $\det S \neq 0$. Тоді з /18/ знайдемо

$$A(x) = S^\nabla A(x) S^{-1}. \quad /19/$$

Підставляючи /19/ у /14/, дістаємо

$$B(x) = P S^\nabla A(x) S^{-1} Q. \quad /20/$$

Співвідношення /20/ буде перетворенням конгруентності, якщо $(P S^\nabla)^\nabla = S^{-1} Q$, тобто $S P^\nabla = S^{-1} Q$. Звідси $S^2 = Q P^{\nabla^{-1}}$, тобто $S^2 = U$. Із [5; 8] відомо, що матриця $S = f(U)$ буде задовольняти це рівняння, якщо $f(x)$ - інтерполяційний многочлен для функції $\sqrt{x}$ на спектрі матриці U , причому, оскільки $\det S \neq 0$, а тому і $\det U \neq 0$, то такий $f(x)$ існує. Отже, нехай $T = S^{-1} Q = \sqrt{P^\nabla Q^{-1}} Q = \sqrt{P^\nabla Q}$. Тоді $B(x) = T^\nabla A(x) T$. Теорему 3 доведено.

Список літератури

1. Казимирський П.С. Розклад матричних многочленів на множники. - К.: Наук.думка, 1981. - 224 с.
2. Любачевский Б.Д. Факторизация симметричных матриц с элементами из кольца с инволюцией. Ч. I // Сибирск.математ.журн., 1973. - XIV. - № 2. - С. 337-356.
3. Попов В.М. Гиперустойчивость автоматических систем. - М.: Наука, 1970.
4. Щедрик В.П. Критерий выделения действительного множителя из матричного многочлена // Укр.математ.журн., 1987. - 39. - № 3. - С. 370-373.
5. Гантмахер Ф.Р. Теория матриц. - М.: Наука, 1988.
6. Казимирський П.С., Зеліско В.Р. Про виділення з поліноміальної матриці регулярного множника з наперед заданою формою $S_m t$ // Теоретичні та прикладні питання алгебри і диференціальних рівнянь. - К.: Наук.думка, 1977. - С. 52-61.
7. Зеліско В.Р. Єдиність унітальних дільників матричного многочлена // Вісн.Львів.ун-ту. Сер.мех.-мат., 1988. - Вип. 30. - С. 36-38.
8. Икрамов Х.Д. Матричные пучки: Теория, приложения, численные методы // Итоги науки и техники. Сер. математ.анализ. - М., 1991. - 29. - С. 3-106.

УДК 515.12

Р.Б.Кокоружь, Б.Я.Пенцак

ПРО ГЛАДКІ СТРУКТУРИ НА $\mathbb{R}^\infty$ -МНОГОВИДАХ

Символом $\mathbb{R}^\infty$ позначається пряма межа послідовності

$$\mathbb{R}^1 \rightarrow \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^3 \rightarrow \dots,$$

де вкладення $i_n: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^{n+1}$ дає за формулою $i_n(x_1, \dots, \dots, x_n) = (x_1, \dots, x_n, 0)$. У даному разі отождествимо $\mathbb{R}^\infty$ з множиною фінітних послідовностей $\{(x_1, x_2, \dots) \mid x_i = 0 \text{ для всіх } i, \text{ крім скінченного числа}\}$; при цьому $\mathbb{R}^n$ отождествимо з підмножиною $\{(x_1, \dots, x_n, 0, \dots, 0, \dots) \mid x_i \in \mathbb{R}\}$.